

требуващие да мя носятъ на руцѣ.

Учи. Кога си вънкаль юнино време, деистъ си плачалъ, що правили тога майка ти?

Еод. Ся трудеше да ме залягувва за да не плача, това го гледамъ като денъ, колко трудъ има сега майка ми, и голѣма грыжа съ малка та ми сестрица.

Разговоръ 5-ый.

Отецъ и Сынъ.

От. Мило чадо мое! обычашъ да сяд научишъ книга?

Сынъ. Обычамъ, любезный ми отче! обаче искамъ да мн намѣримъ, и добъръ учитель.

От. Азъ драгомое чадо! ти намѣрихъ единъ твердъ добъръ учитель, кой то ще ти обыча, и ще ти поучава съ голѣма лѣсница.

Сынъ. Защо пищешъ любезный ми бащица! да науча книга и на какво ще мя ползува.

От. Книга та чадо мое! ползува на много ище, и перво като ся научишъ да четешъ, щешъ научи да правишъ молба та ти къ Богу благодѣтелю нашему: и го благодаринъ за ситки те добрины, кои то намъ дава като денъ. Второ ще изучишъ много полезни знанія, колко то сега не знаешъ, и ще ти дадатъ голѣма радостъ, и голѣмо благодареніе. Трето южни науча да пишешъ какво то обычашъ, кое то все ти докара голѣма